

„Нека нико од вас не каже: ‘Аллаху, опрости ми ако хоћеш, смилуј ми се ако хоћеш, опскрби ме ако хоћеш.’ Нека буде одлучан у својој молби, јер Allah чини оно што хоће, и нема никога ко Га може присилити.“

Ебу Хурејра, радијаллаху анху, преноси да је Allahов Посланик, алејхисселама, рекао: „Нека нико од вас не каже: ‘Аллаху, опрости ми ако хоћеш, смилуј ми се ако хоћеш, опскрби ме ако хоћеш.’ Нека буде одлучан у својој молби, јер Allah чини оно што хоће, и нема никога ко Га може присилити.“ А у верзији коју бележи Муслим стоји: „Нека буде одлучан у својој молби уз јаку жељу, јер Allahу ништа није тешко.“

[صحيح] [متفق عليه]

Посланик, алејхисселама, је забранио да се молба условљава било чим, чак и Allahовом вољом, јер је то нешто што је већ сигурно и јасно – да само Allah, Узвишени, опрашта по Својој вољи. Нема потребе условљавати опрост вољом Allahа, јер је воља предуслов само код оних који могу нешто учинити под принудом или другим околностима које не важе за Allahа, Узвишеног. Посланик, алејхисселама, је објаснио у завршетку хадиса да Allah не поступа под присилом. Ништа што Allah даје није Њему тешко, нити је нешто превелико за Њега да би се морало рећи „ако хоћеш“. Условљавање молбе Allahовом вољом може указивати на неку врсту незаинтересованости за Његов опрост. Када неко каже: „Ако хоћеш, дај ми то“, то се користи само када некоме није толико потребно оно што тражи или када се обраћа ономе ко можда није у могућности да то пружи. Али, када се човек обраћа Свемоћном и када је у великој потреби за Његовом милошћу, он мора бити одлучан у својој молби, тражити са понизношћу и јаком жељом, и прибећи Allahу, јер је Он онај који је апсолутно неовисан и моћан.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

